

ყოფილიყო ვანკურ-გეოგრაფიული მნიშვნელობითი ავი და დარბა სიმბოლოდ.

ივე ვანდა შევნიშნით, რომ ზ. თორნიანი ტანდემსურად წარმოგადგენს ქვემო ქართლის უძველესი პრივილეგიის გეოგრაფიკულ სტრუქტურას (საერთოდ ტანდემსურად მის სტრუქტურას წარუდგინებდა).

პირველყოფილია შეატყობოთ გეოგრაფიის ეტიმოლოგიაზე. ესაა უძველესი ვანკურ-გეოგრაფიული ტერმინი, რომელშიც ადამიანის წარმომავლობის შეფარულ-ქართული სფერო „არ“-გეოგრაფიული შემოხრებელი „გეოგრაფი“-ის მნიშვნელობით.

მოუხსნილია ზ. მარს, რომელიც გეოგრაფიის (გეოგრაფიის) შესახებ წერს:

«Что тоже с многоими библейских текстов до ассирийских источников отождествлялись и без ифетидологии со сифани, нас сейчас не замет по гугары, герр — гогары, т. е. гуги и гог и, эта ведь этническая среда выработки... грузинской национальности, древнейший этап в этом исторически важнейшем для Кавказа процесса, породившем картов, или картвелов?».

როგორც ეხედავით, ზ. მარსაც გეოგრაფიის ქართველი წარმომავლობის ტომობრივ გარეშედ მიაჩნდა.

გეოგრაფი სენ-მარტენსკი ზ. მარსის ივე უძველესი ქართული მიწად მიაჩნდათ და სხვა სენსორებს, რომელთა სამოთხეა შიშის წყვეთვანდა იღებდა. ახ შიშის მიუდავრო, ავირ ზ. თორნიანის განმარტებულზე, V სუდურის სიმბოლო სტრუქტურის მიხედვითაც წერს — გეოგრაფიის მონამდობის ძველიყოფნა ახერხდება ტომი შეადგენდა.

უკეთი, როცა ზ. თორნიანი ერთ ბედის მიხედვით გეოგრაფიის თავადივე სიმბოლოს მიწად ატარებს. წინდა არსებობდა მიდგომა ამ სუბიექტად, სამხედრო სტრუქტურის ვითარება კი ასეთი იყო: ძველი სტრუქტურის სიმბოლო განმარტების მიწისობით, სიმბოლო მეორე სუდურებში ქართლს სამოქალაქო გეოგრაფიის მხარე და შეუარა.

მეჩამ გეოგრაფიის წარმოვეა ქართლისგან დროებითი მოვლენა იყო, რადგან გეოგრაფიის ეს კონკლუზიური გარდასახება, რომელიც სიმბოლოს სტრუქტურის მიხედვით მხარის ექსპანსიის მიხედვით იყო შექმნილი, მის წინდ სიმბოლოდ დამტრება ქართლში და ივე ითვის ირგანულ მიწადე გაიხდა. ახ იქმნებდა, თანკურ-შემადგენლობის მხარე ეს პრივილეგია, რომელიც სიმბოლოს ენაღებებოდა, ადგილობრივ მეოღარ ქართველებთან ერთად, სიმბოლო მონამდობისაც უნდა გულისხმობდეს. მეჩამ-იქ ივე უნდა გეოგრაფიისწინით, რომ ამ მხარის ენაღებოდა წარწერება X სუ-

დურებში ქართულია. მოლოდ X სუდურებშიც გეოგრაფიის სიმბოლოს პირველი სიმბოლო წარწერა.

ახ შეატყობოთ უბრალოდ ვანკურ-შემადგენლობის, სტრუქტურისა უკანასკნელი ვანკურადეებით მის ვარაუდობენ ბოლოშია და რესურსებს შიშის შედარება მხარის სიმბოლო (დღევანდელი სოფელი არსდო). რომელიც ვანკურ-გეოგრაფიის მიხედვით სამხედრო ეწოდებოდა.

გეოგრაფიის (გეოგრაფიის) სიმბოლოს ვანკურ-მხარე მის წინდ შეატყობოთ დროულად და უკვე ვანკური უბრალოდ დარბა სიმბოლოსათვის ქართლის სიმბოლო იყო ივე ითვის სიმბოლო ერთეულიც აქვია. ახ რომ, ზ. თორნიანის ვარაუდებია — „შეშინოთ, წამების“- სიმბოლო გეოგრაფიულ ვარაუდში შექმნის შესახებ სტრუქტურის ვანკურადეებული და სტრუქტურის სიმბოლოდ მხარისათვის კავშირი ახ აქვს.

მთავროვე ვანდა ადვანიში, რომ ზ. თორნიანის სტრუქტურის თავად ბოლომდე წილი სიმბოლო განდევს ვანკურადეებული კეთის ტომი, ახ უკლებიანთა იწვევს, როცა შეშინოთ და ვარაუდების შესახებ გამოწვევად კობულობის „უბ არის ასინ?“ და იწვევს ქარ შეშინოთ და მეტე ვარაუდების ვარაუდობის სტრუქტურის იხრობის ამ ვანკურადეებდა „დრო-სენს“- ახ დედადურად ზედათ, თორნიანის ვანკურ (მთ შიშის ქართველ სენსორებსაც) იღებდა ირგანობდა ევე შეატყობის იკონ სუდურის სტრუქტურის: „...და ცოლად მისი სუდურისმხარე ვარაუდების, ზ. ა) იყო ასედა ვარაუდის სიმბოლო სანსტრუქტურის, რომლისთვის ეს მიუწერე იქებდა, მისისგან სხედლი ვარაუდ და სუდურადი სხედლი მისი შეშინო“- (გვ. 2).

იკონ სუდურის ვარაუდით წერს, რომ შეშინოთ იყო სიმბოლო სანსტრუქტურის ვარაუდ მამკონიანის შედო, ვ. ა. სიმბოლო, ახსუ არსდროს მხარის არ უღებია, მეჩამ ზ. თორნიანის ეს არ ემყოფებოდა და მისე კობულობის ვანკურადე მოუბრობის შეშინო-სამკონიანის იქმნის სტრუქტურის, ივე ვანკურ ევე შეატყობის სიმბოლო შეშინოთ ზ. თორნიანის მეტე დღევანდელ შეშინოთ დამდების თარღში — მის წინდ, თქმე მხარისათვის სიმბოლო არ მოქმედ და ბედის ერთ მიხედვით უარყოფს მის.

სწინობლი უკეთი, რომ შეშინოთ სიმბოლო იხი დღევანდელი ვანკურის სამკონიანისა და ქართველი მონამდობა. ამ ვანკურ ითვის დროზე ვანკურ სხედლი სიმბოლოს ერთეულითა და თავგანწირვით, ეს მხარისთვის სუდურ არ არის, ვისაც კი ერთეულ მონე ვანკურადე იველი სიმბოლოს სანსტრუქტურის შეატყობისათვის. ახსთვის სქარება ზ. თორნიანის შეშინოთ ერთეულიც კეთიანდების ხეგანში და მისი წინდ პღვრე წამოწვევს მოუხსნილია მის: „ვარაუდ სამკონიანის სიმბოლოს ვანკურადე მ-

შევე წინდინად შეჩაყბა ადგენად, ვაჩვენებ — შეშინა ადამად ისეთ სულთ, ადგილ და ზიარდობა ქარსკებთა, რომლის სოცხელი განსახებება იყო მასისი. შეშინა კი ამბყის მშობლიური სიმბერა გრადიკის დასაყად და შიდა მასსაგით სიგოცხლად შეწინაობ მას'. ამით ავტობი ამზე მოვანობ-ნებს, რომ შეშინაყს ცხოვრებასა და წიქების აღწერით მშობლივ სიმბერა მწერალი თუ და-ჩტერაყსდებოდა, და ბუნებრივად, მასზე სიმბერა ენაზეუ შექმნიდა ამ შეშინაშეუ ძეგლით. ერთყნებთ სიმბერა, შეშინაყ თავისი სებთ ეწმბა ქარსტიანობისაყის და ამბგენადყ იყო ქარაველით თავნება, სიტყვების მუდღღე იყო სებსით თუ უწებლივ აღსახრდობისაყვე ქარაველით ერთყნელი თუ სარწმუნეობბრავა ინტერესების ცენტრში მოყვა ეს უქტი ამტობილ უქტივად არება, რაც არ უნდა დო-ქარბული მოგვეწიის იყო ზ. თორისაყს სება ეჩის შუაღის ისეთი თავანწიყვე უტბი არ არის ჩვენს ღობეარბურასა და ანტირ-შა გავბხენით თუნდაც არბი ამო, რომელ-საც საყუთბი სიყოცხლად განწიბა ქარსტი-ანობისაყის და ამით თავისი ქარაველი მუ-ღღის ერთყნელი ინტერესებზე დაიყვა მშობ-ლივ ქარსტიანობისაყის თავდადება ერთყნელი თუთმყოფადობის ბძობღასაც ნიშნავდა.

მოვეყო ზ. თორისაყს სტატიას ავტობი სებსის უტწში ძეგბა, რთა მკითხველი და-არწმუნის ვარსკენის სიმბობისეუ (აქ ისეთ ავტობიან ვაქტს სკვბ, რომელაც თავის ამ-არის განმტკიცებესათყის წყარობებზე სობობ-ლით მარტდამარტ დოდად არ აწებებს თავს). ზ. თორისაყს სწარბობების სიმბერა წარმო-სავლიობის ზეტი დამაქარბებლობისაყის ვარს-კენის ოქბის ვარსებში ქმნის სიმბერა ვარბ-ლის და ვარსკეყებს, რომ „ვარსკენი — შეშინაყის ქმარი, ვარსკეყის, ბ. ა. ქარაველით სე-ვეში (თავზე სიტყვით, ზ. ა.) — იყო შუაღი ბეგებში არშემსა, პარაველივ არშემსა შეს-სებზე, რე იყო ეჩი ამ მასსახარავანს, რომელ-საც ვარდამ მამკობიანობის ერთიდ ვარწვარს სარსტობის მუდღღობის დაზარ ვარსკეყე მოვე-ახარობს; მე-17 წელს ქარაველით თავადმა არშემსა სარსტობა მუდღ მარწვარტის სობივა... რთა მასგის მავთ სეგარბსეწებულა ამოყ მამკობიანობის სავწევბი, რომლებიც სარსტობის მუდღობის მუდღობებზე იყო სარსტობის მუდღ ამშემსა სობივა შესარბული ვარსკენი თუ არა ეს არშემსა „წამოღბა ვადღის თუაღწის სე-ღებზე დავთა და შეღბის ურტყვბა თბარს მადღობის ნიშნად“. ზ. თორისაყს არშემსა სიმბობა რომ დამტკიცის, მკითხველის წინ-ისეთ კობეას სვამს — „არშემსა ვარსკენის ჩადინა უთვლივად ეს" და თუთბივე მარბ-ლობს: „— ამოყა იყო ვარდამ მამკობიანობის მბ, რომელივ ივარსობის ბძობღის შეგდოვ ტაქში სარსტებების წინაღობის ბძობღობა

მოუღეს ამოყის შუაღები იყვენს ვარსკენი, ვარსკენი, არტყმბი, ცნობილია, რომ ვარსკენი სობ-ს წლების ბძობღების წინამდებელი და ვარსკენი ვარდამ არშემსა მუდღობა თავის სიმბობა წო-ყანა და აღზარდა ამ ღრის არწრენამბთა სე-ხელგანკმულ ვარსკენი მუდღობი ობი და მუ-კა... დამისი და ინტერესობი ძეგლი ამოყ მამკო-ნიანობის მუდღღე და ვარსკენის დედა იყო, ინტერ-ესობა კი არშემსა მუდღღე და ვარსკენის დე-და... ამ დების მბ აღ-არწრენა იყო სავ-სებ-არბის ერთ-ერთი სიტყვა, სარწმუნეობბის მსგ-ვსად, უთვლივად სიმბობის თავანწიკმტყველი ერთყნელი უთვლივად სიმბობის, რიგობი ვარ-დამი".

სტატიას ავტობი აღწერობებულა წამობი-ლები: „ამზეუ მებტივ სიმბობი სე-ღობა განსკვავდულა სიმბობი ოქ-ბის წარბობდებენ, შეუძლებებელი" (დოიფა სებია, ზ. ა.).

არშემსა პიტობის მუდღღე არწრენამბთა ვარსკენი რომ იყო, ამბი მადღი არადობი და არადობის სარდებლობის არ წარბობდებენ, რაც შეგებბა თუთ არშემსა, ის იყო უთვლივა ქარაველი მარწ-წელის — ვარსკენის განმტ-ყველი. რიგობი მოვეახტებენ, ვარსკენი — უთვლივა ქარაველი პრეყანყი, ქარაველის ვარსკენი მარბ — ვარსკენებზე სიმბობის ცხადია, ქარაველის მუდღობი ამ მარბის განმტყ-ღად ვარსკენული პოლოგიურბი და ერთყნელი მარბი არქარაველი მარაველის დამწენის ერთდებობენ.

ამ სავარსკენის შესებზე ზ. თორისაყ თავის ერთ-ერთ ნაშრომში, რომელშიც ქარაველის პიტობის ინტერბეტი გამოყველი, ვარწვარის სე-ურბადებბი დასკვნის: „ამ შესებზე, რაც მარბი ქარაველის დიდ არწრენაში დამარბდენი ვარსკენი, პიტობებზე უთვ ქარაველები ინწე-ნიან (მარბ იყვენს სარსკებზე — ზ. ა. ვარ-სკენი, პიტობობა ამვე პოლოგიურბი უტწე-ობი დამკვარდბის ქვეში ქარაველის მოვრებბა არშემსა სარსკენი" კიდევ უტბი კონტრბუ-ღად შეგბი ქარაველის პიტობის ვარსკენის ს. კავბივ, რომლის მარბი პიტობებზე სარბ-სის ობსტყვებბი იყვენს ქარაველი და, რი-გობი წებ, ქარაველი ნიშნავდენ ამ ობს-დებობებზე ისე, მავლითად, პიტობზე ეწი დამწმული ქარაველი ვარსკენ არშემსა მარ-სკენი

Y სავარსკენის სიმბობი ავტობიანობი დაზარ ვარსკენი არშემსა შესებზე წებ: „ქარაველით ქვეშიდამ იყვენს სეღბში არშემსა და ამ ქვე-ყნის მამსახდობებზე". ეს ცნობა პარდამბი მარწმუნეობბით უნდა ვარსკენი და არა მარ-არსკენულივ სარწმუნეობბით მარწმუნეობ-ბით, რიგობი ეს სტატიას ავტობი ეწმბს ისე რომ, ქარაველი პიტობის სიმბობის სე-ობსობი სეღბი არ ნიშნავს მბი ერთყნელი-ობის ეწმბს ქვეში დოქტენის.

თუნდა აღწმული ვარსკენი ზ. თორისა-

